

om, mycket omtala, beprisa. Brukas mest i part. pass. *Omskriken*. *De mycket omskrikna fördelarne af denna nya uppfinning*.

OMSKRUFVA, v. a. 1. Skrufva på nytt. — Äfv. *Skrufva om*. — *Omskrufvande*, n. 4. o. *Omskrufning*, f. 2.

OMSKRÄFLA, v. a. 1. (fam.) Skräfla om. Mest i part. pass. *Omskräflad*.

OMSKUGGA, v. a. 1. Omgifva med skugga. — *Omskuggande*, n. 4. o. *Omskuggning*, f. 2.

OMSKURA, v. a. 1. Skura ånyo, än en gång. — Äfv. *Skura om*. — *Omskurande*, n. 4. o. *Omskurning*, f. 2.

OMSKYFFLA, v. a. 1. Skyffla på nytt. — Äfv. *Skyffla om*. — *Omskyfflande*, n. 4. o. *Omskyffling*, f. 2.

OMSKÄRA, v. a. 3. (böjes som *Skära*) 1) Skära på nytt, ånyo. — 2) Förrätta omskärrelse på någon. — *Omskärande*, n. 4. (för bem. 1).

OMSKÄRELSE, f. 3. Det ena af Gamla Testamentets tvänne sakrament, genom hvilket människan upptogs i Judiska kyrkan, bestående i bortskärandet af en del utaf förhuden på manslemmen.

OMSLAG, n. 3. 1) Hvad som blifvit omslaget kring något eller dertill begagnas. *O. kring bref, paket, sårade lemmar*, o. s. v. — *Syn*. Konvolut. — 2) Omkast, förändring, omvexling. *O. i vädret*. För o. skull, för skenet, pro forma; äfv. för att afleda uppmärksamheten. — 3) Återgång i köp.

OMSLAGSGRÖT, m. 2. (apot.) Ett till utvertes bruk bestämt läkemedel, som har stadga af en deg eller gröt.

OMSLAGSJERN, n. 3. Ett slags verktyg, som begagnas, då bleck skola böjas.

OMSLAGSKRYDDA, f. 1. (apot.) Krydda, som användes till omslag.

OMSLAGSPAPPER, n. 3. Papper, som brukas till omslag.

OMSLAGSVATTEN, n. 3. (apot.) Mixtur, som användes till omslag.

OMSLINGA, **OMSLINGRA**, v. a. 1. 1) Slinga, slingra omkring. *O. någon med blomsterband*. — 2) Slinga, slingra sig omkring. *Ormen o-de honom*.

OMSLIPA, v. a. 1. Slipa på nytt, till förbättring. — Äfv. *Slipa om*. — *Omslipande*, n. 4. o. *Omslipning*, f. 2.

OMSLUTA, v. a. 3. I. (böjes som *Sluta*, v. a. 3.) Tät omgifva rundt omkring. *O. någon med sina armar*. *Hafvet o-ter allt land*. — *Syn*. Se *Omgifva*.

OMSLUTA, v. a. 1. II. Ånyo sluta, afsluta, göra nytt slut på. *O. en räkning*.

OMSLÄ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) Se *Slå om*.

OMSMERGLA, v. a. 1. Ånyo smergla. — Äfv. *Smergla om*. — *Omsmerglande*, n. 4. o. *Omsmergling*, f. 2.

OMSMIDA, v. a. 2. Underkasta ny smidning, förbättra eller förändra genom ny smidning. — Äfv. *Smida om*. — *Omsmidning*, f. 2.

OMSMÄLTA, v. a. 2. Smälta ånyo, på nytt. — Äfv. *Smälta om*. — *Omsmältande*, n. 4. o. *Omsmältning*, f. 2.

OMSNÄRJA, v. a. 2. Rundt omkring snärja. *Spindeln o-jer en fluga*. (Fig.) *O. någon med sina nät*, lägga för honom så många snaror, att han ej gerna kan undgå dem. — Äfv. *Snärja om*. — *Omsnärjande*, n. 4. o. *Omsnärjning*, f. 2.

OMSNÖRA, v. a. 2. Snöra omkring. — Äfv. *Snöra om*.

OMSORG, f. 3. 1) Den tankens uppmärksamhet, som man egnar åt utförandet, verkställandet, genomdrifvandet af en sak. *Arbeta med o. Detta arbete fordrar mycken o. Lemna något åt ens o. Hafva o. om sin helsa. Bära o. om någon*, sörja för dess behof, dess lycka. *Kasta den o-en på mig*, lät mig sörja för det. — *Syn*. Vård, Försorg, Vårdnad, Omvårdnad. — 2) Pligten, uppdraget att sörja för, vaka öfver något. *Jag öfverlemnar åt er o-en om min sons uppfostran*. — *Syn*. Vård. — 3) (i plural) Den uppmärksamhet, som man har för någon; de tjenester, man bevisar honom. *Egna någon sina o-er*. *Slösa sina o-er på någon*. — *Syn*. Vårdnad, Omvårdnad. — 4) (mest i plur.) Bekymmer. *Ett lif, fullt af o-er*. *Lefva utan o-er*. *Onyttiga o-er*. *Verldsliga o-er*.

OMSPELA, v. a. 1. Spela än en gång. *O. ett musikstycke*. — Äfv. *Spela om*. — *Omspelande*, n. 4. o. *Omspelning*, f. 2.

OMSPINNA, v. a. 3. (böjes som *Spinna*) Spinna omkring. (Fig.) *O. någon med sina nät*.

OMSPRINGA, v. a. 3. (böjes som *Springa*) Upphinna och springa förbi. — Äfv. *Springa om*.

OMSPÄNNA, v. a. 2. 1) Spänna något omkring en sak. *O. ett bälte kring lifvet*. — 2) Spänna på nytt. *O. hästar*, förspänna dem på annat eller bättre sätt. — Äfv. *Spänna om*.

OMSQVALLRA, v. a. 1. Sqvallra om. Brukas någon gång i part. pass. *En länge o-d sak*.

OMSQVALPA, v. a. 1. Sätta i sqvalpande rörelse och derigenom blanda. — Äfv. *Sqvalpa om*. — *Omsqvalpande*, n. 4. o. *Omsqvalpning*, f. 2.

OMSTAMPA, v. a. 1. Stampa på nytt. — Äfv. *Stampa om*. — *Omstampning*, f. 2.

OMSTJELPA, v. a. 2. Stjelpa omkull. — *Omstjelpande*, n. 4. o. *Omstjelpning*, f. 2.

OMSTOCKA, v. a. 1. 1) Förse med ny stock. *O. gevär*. — 2) (om hattar) Se *Uppstocka*. — *Omstockning*, f. 2.

OMSTOPPA, v. a. 1. Stoppa på nytt. — Äfv. *Stoppa om*. — *Omstoppande*, n. 4. o. *Omstoppning*, f. 2.

OMSTRÅLA, v. a. 1. Stråla omkring. *En helgongloria o-r henne*.

OMSTUFVA, v. a. 1. Stufva ånyo. Jfr. *Stufva*. — Äfv. *Stufva om*. — *Omstufvande*, n. 4. o. *Omstufning*, f. 2.

OMSTÄENDE, a. 1. På andra sidan stående.

OMSTÄLLA, v. a. 2. Ställa på annat sätt.

OMSTÄMMA, v. a. 2. Stämman på nytt. — Äfv. *Stämman om*. — *Omstämmande*, n. 4. o. *Omstämmning*, f. 2.

OMSTÄMD, a. 2. Hvarå stämning blifvit uttagen. I rättegångsstil. *O-e mål*.

OMSTÄMPLA, v. a. 1. Stämpla ånyo, gifva ny stämpel. — Äfv. *Stämpla om*. — *Omstämpling*, f. 2.

OMSTÄNDIGHET, f. 3. 1) Händelse, förhållande eller sak, som står i något visst samband med person eller sak, och derpå utöfvar ett märkbart inflytande. *Redogöra för en sak ända till minsta o-er*. *En kinkig o. En o. af vikt*. *Han omtalte händelsen, utan att gå in i o-erna*. *Han blef ond för en ringa o.* — 2) Orsak. *För vissa o-ers skull*. — 3) (i plural) a) Närvarande ställning, läge, förhållanden. *Befinna sig i svåra o-er*. *Hvad skulle ni göra i dylika*